

Dryadella burcheri

Etymologie :

Het geslacht is vernoemd naar Dryads, de nymfen van het bos.

Beschrijving :

Alle soorten kunnen gerust als miniatuurtjes worden bestempeld. Vroeger onderverdeeld bij het geslacht *Masdevallia*, maar daar echter van afgesplitst op basis van duidelijke terugkerende verschillen. Zo is er een duidelijk 'gevleugeld' zuiltje dat als een hoedje over de lip hangt. Zo zijn er steeds 2 pollen aanwezig en mag er gesproken worden van een specifieke bloemvorm. De bloemen zijn immers driehoekig. De laterale sepalen staan spits naar onder gericht. De bovenste sepaal staat naar bovengericht en knikt een beetje voorover over de lip heen. Ook deze sepaal is erg aangespitst. Ook iets erg specifiek wat zelden vermeld wordt: typische insnijdingetjes bovenaan het vleezige blaadje ter hoogte van de nerf.

Bloeitijd:

Niet echt seizoensgebonden; kan haast doorlopend bloeien het hele jaar door.

Verspreiding:

Ze komen zeer verspreid voor in geheel Tropisch Amerika. Midden-Amerika, vanaf Mexico, Guatemala, Costa Rica, Panama, Ecuador, Columbië, Brazilië, tot Noord- Argentinië.

Habitat:

Het is een epifyt -sommige soorten ook litofyt- die meestal voorkomt in vochtige,

groenblijvende bossen op zeeniveau, maar ook in de bossen op lagere hoogten. Zij groeit op lagere takken en twijgen, liefst zo dicht mogelijk bij de rivier op 350-650m hoogte.

Cultuurvoorwaarden:

Om ze goed te kunnen kweken, monteert men ze best op een plankje varenwortel, kurk of op een dikker stammetje. Indien men toch wil of door omstandigheden moet kweken in een oppotmengsel, gebruik dan eerder een mandje dan een gesloten pot. Kies als mengsel een luchtig en gelijk gemakkelijk vochtig te houden mengsel. 1 deel sphagnum, 1 deel gemalen, gedroogd afgevallen beukenblad, 1 deel houtskool en 1 deel perliet. De laagste wintertemperatuur moet bepaald worden afhankelijk van de originele vindplaats. Hier bij *Dryadella burcheri* moet het minimum tussen 12-15°C liggen. Ze verlangen een licht beschaduwde plaats met een hoge luchtvochtigheid en een goede ventilatie. Tijdens de groeiperiode mag ze rijkelijk besproeid worden met een regelmatige kleine mestgift. Tussen de sproeibeurten in moet men de wortels de tijd geven om te kunnen opdrogen. Deze soort verlangt een drogere rustperiode, maar men moet ze het gehele jaar door blijven sproeien en in de rustperiode licht vochtig houden.

Geschiedenis:

In Costa Rica trokken we in '98 aanvankelijk door het vochtig-warme Caraïbische gebied. Daar vonden we al heel wat moois. In de koude nevelwouden op grotere hoogte vonden we echter indien mogelijk nog heel wat meer moois. Eén van de allerlaatste dagen van onze trip trok een afgevallen zwaar bemoste tak mijn aandacht. We bevonden ons op vrij grote hoogte, nabij Koto Brush. Heel de omgeving was gehuld in een dikke mist. Foto's trekken was haast onmogelijk en éénmaal de mist begon op te trekken, restte er een broeierige vochtigheid. In het Monte Verde gebied bezochten we de verzameling miniatuurtjes van Gabriël en daar ging al een heel nieuwe wereld voor me open. Je hebt vaak een vergrootglas nodig, doch achter dat vergrootglas verschenen dan erg mooie bloempjes.

Op de afgevallen tak zaten ook enkele miniatuurplantjes. Tussen de uiterst natte bladeren was overleven een kwestie van dagen. Ik waagde de gok. Samen met een schilletje schors van slechts enkele cm² groot, verdween het plantje in mijn bagage. Eenmaal thuis kreeg het een plaatsje in de koude serre. Ik pootte het stukje schors boven op een pot met *Stanhopea*'s. Eigenlijk stond het daar wat verloren. Ik wist eigenlijk niet goed wat ik er mee moest. Zou ik het op de schors laten zitten? Moest het natter staan? Of juist droger? Zo lang ik geen pasklaar antwoord had, zou ik afwachten. Tot mijn grote verrassing bloeide het nog die zelfde zomer. Eerst ontsproten enkele nieuwe bladeren en uit een bladschede aan de basis wrikte zich een bloemknop naar boven. Verhoudingsgewijs is de bloem groot. Dat mag raar klinken als u weet dat de bloem amper enkele mm groot is, maar dan moet er bij verteld worden dat een uitgegroeid blad amper 15mm hoog en 4mm breed is. Aanvankelijk vond ik geen goede beschrijving. Ik dacht iets heel nieuws te hebben ontdekt tot ik tenslotte botste op de beschrijving in het boek van Dressler (zie Bibliografie).

Het plantje sprak me zo aan dat ik op zoek ging naar andere vertegenwoordigers van dit geslacht. In het Antwerpse, nabij Lier zit een 'miniatuurliefhebber' die mij ook heel wat moois kon laten zien. Later vond in ook bij 'De Wilg' enkele plantjes uit dit geslacht. Wellicht iets om eens wat aandacht voor te vragen.

Varieteiten & vormen:

Ik noem enkele van de 40 beschreven vertegenwoordigers ; *Dryadella aviceps*, *D.bnoma*, *D.butcheri*, *D.dressleri*, *D.edwallii*, *D.guatemalensis*, *D.minuscula*, *D.obrieniana*, *D.odontostele*, *D.simula*, *D.sororcula*, *D.zebrina*.

Bibliografie:

'Field Guide to the Orchids of Costa Rica and Panama' Robert L.Dressler , ISBN 0 8014-2287-6 of ISBN 0-8014-9600-4
'The New Royal Horticultural Society Dictionary'-'Manual of Orchids' Joyce Stewart; ISBN 0-88192-334-6

